

Høavlen være sikret. Man vil ved denne Ordning blive fri for de store Oversvømmelser, man har lidt under derovre, og endelig vil der kunne skaffes et vigtigt Støttepunkt for Vestkystfiskeriet, Havfiskeriet. Det viste sig i de faa Aar, da Udløbet ved Hvide Sande fungerede, at Havfiskeriet steg betydeligt. Straks i 1910 havde man kun de smaa Kystbaade, men da Udløbet begyndte at fungere, rettede Fiskerne deres Opmærksomhed paa at bygge Baadene om, de skar de smaa Kystbaade over og fik dem forlænget, senere anskaffede de større Baade, de saakaldte Hajer, og til Slutning store Baade med Motorkraft. Inden Udløbet blev lukket, var der anskaffet over 40 større Baade, og Havfiskeriet tiltog Aar for Aar, saaledes at Kommissionen opgør, at det gennemsnitlige Udbytte af Havfiskeriet i de Aar, da der fiskedes fra Hvide Sande, var forøget med ca. 83,000 Kr. Der vil da være Udsigt til, at Udbyttet yderligere forøges. Der er heller ingen Tvivl om, at naar Ordningen bliver holdbar, altsaa naar der bliver en Skibsfartsluse, som kan besejles, vil Fiskerne, af hvilke en stor Del har været nødt til at flytte til Esbjerg, bort fra deres hjemlige Fiskepladser, flytte tilbage, flere og flere vil anskaffe sig større Baade, Havfiskeriet vil tiltage og Udbyttet blive større. Jeg tror ogsaa at kunne sige, at Fiskere fra Esbjerg og Thyborøn lejlighedsvis vil benytte dette Sted som Udgangspunkt for Fiskeriet. Vestkystfiskeriet har i det forløbne Aar haft stort Opsving, vel delvis ogsaa ved, at Priserne paa Fisk er blevet overordentlig meget større nu i Krigstiden. I Esbjerg er der flere Hundrede Baade, næsten saa mange, at de generer hinanden, naar de skal sejle ud fra den mindre Plads, som Esbjerg dog er — ellers er det en temmelig stor Plads —, naar der er Tale om, at saa mange Hundrede Baade skal sejle ud til et langt fra liggende Fiskested. Der er heller ingen Tvivl om, at Fiskerne i Esbjerg vil finde det heldigt, om Vestkystfiskeriet kunde have et Støttepunkt omtrent midtvejs mellem Thyborøn og Esbjerg.

Vestkystfiskeriet er i det hele stærkt i Fremgang, hvad der er glædeligt. Det sidste Aar har Fiskeriet paa Esbjerg været i saa stærk Fremgang, at det for en stor Del har hjulpet Byen i de vanskelige Forhold. Ogsaa andre Ting som de store Markeder, har været medvirkende til at hjælpe Esbjerg i den sidste Tid. De Vanskeligheder, Byen kom ind i straks efter

Krigen, er for en stor Del afbødede netop ved den Fortjeneste, som Fiskerne har skaffet, saa at det nu er muligt i Esbjerg at nedsætte Skatteprocenten. Det var derfor kun glædeligt, om vi kunde støtte Vestkystfiskeriet ved at faa dette Støttepunkt, som utvivlsomt kan faas, hvis Kommissionens og Ministerens Forslag vedtages. Det, som derfor baade Landboerne og Fiskerne ønsker, er sikkert, at dette Lovforslag maa gennemføres saa hurtigt som muligt, for at de foreslaaede Foranstaltninger kan paabegyndes og gennemføres saa hurtigt som muligt.

Der er derfor hos mig kun Ros og Tilslutning til Lovforslagets §§ 1, 2 og 4. Derimod er jeg betænkelig ved § 3, for den kan efter min Mening, som Forholdene er, let medvirke til, at Foranstaltningen ikke bliver gennemført, i alt Fald ikke hurtigt eller maaske endog bliver udskudt i lang Tid, og det er ikke nogen tjent med. I § 3 staar der: „For at de i § 1 nævnte Foranstaltninger skal komme til Udførelse, maa der inden 1. Januar 1917 fra anden Side stilles Sikkerhed for, at der vil blive godtgjort Statskassen et Beløb af 600,000 Kr. senest i Løbet af 6 Aar efter Foranstaltningernes Gennemførelse“. Naar nu ærede Medlemmer erindrer, og det gør de sikkert, at Folk rundt omkring Ringkøbing Fjord i mange Aar har været stærkt uenige om, hvilke Foranstaltninger der skulde træffes for at faa bedre Afvanding, bedre Fiskeforhold og saa videre, og det saa her foreslaas, at Befolkningen, for at Staten overhovedet skal give sig i Lag med disse Foranstaltninger, skal være enig om at tilbyde Staten 600,000 Kr., vil De forstaa min Frygt for, at dette Krav angaaende Enighed om at bringe dette Offer skal blive hindrende for, at man overhovedet faar Foranstaltningerne sat i Gang. Befolkningen vil vanskeligt blive enig i saa Henseende. Man kan let faa Folk baade fra Nord og fra Syd til at klage over Forholdene, men naar Spørgsmaalet stilles om, hvem der skal betale for at faa dem bedre, tror jeg, Enigheden vil bryde.

Mod Syd har man klaget over de Tab, der har været ved de store Oversvømmelser, og har i de senere Aar faaet Statstilskud, der skulde bøde paa Tabene, og i Aar skal de ogsaa have Tilskud, idet der er foreslaaet Beløb dertil paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Man kan neppe tro, at Beboerne der uden videre skulde være tilbøjelige til at svinge fra nu at faa Tilskud over til straks at skulle betale til en